



Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 374 af 28. august 2008. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Morten Messerschmidt (DF).

(Alm. del).

Kristian Jensen

/Ivar Nordland

Spørgsmål: Ministeren bedes udarbejde en liste over de ændringer af danske selskabs- og skattelove, som domme fra EF-domstolen gennem de seneste ti år har nødvendiggjort, samt supplere disse med en kort forklaring af ændringernes indhold og baggrunden for de domme, der nødvendiggjorde ændringerne.

Svar: Nedenfor er en oversigt over de ændringer af danske skatte- og afgiftslove, som er nødvendiggjort af domme fra EF-domstolen.

DIREKTE SKATTER

Lankhorst-Hohorst dommen af 12. december 2002 (C-324/00)

Ændring af reglerne om såkaldt tynd kapitalisering. Lov nr. 221 af 31. marts 2004.

Tyskland havde regler, som skulle modvirke, at et tysk selskabs indkomstgrundlag og dermed skattegrundlag blev nedsat ved rentebetalinger til koncernforbundne parter af gæld, som var uforholdsmæssig stor i forhold til selskabets egenkapital. Det var fordelagtigt, hvis det tyske selskab fik skattefradrag for renteudgifterne ved den forholdsvis høje tyske beskatning, mens den koncernforbundne part blev beskattet af modsvarende renteindtægter i et land med lav beskatning. Reglerne gjaldt derfor ikke for renter til tyske koncernparter.

EF-domstolen anså de tyske regler for i strid med traktatens artikel 43 om den fri etableringsret, idet reglerne medførte en forskelsbehandling af tyske selskaber, afhængigt af om den koncernforbundne part (långiver) var hjemmehørende i Tyskland eller et andet land.

Danmark havde tilsvarende regler. Som følge af dommen blev de danske regler ændret, så de også omfatter indenlandske forhold. Samtidig blev reglernes anvendelsesområde begrænset, så de ikke omfatter renter af gæld på under 10 mill. kr.

Lasteyrie du Saillant dommen af 11. marts 2004 (C-09/02)

Ændring af reglerne om såkaldt fraflytterbeskatning. Lov nr. 221 af 31. marts 2004.

Frankrig havde regler, hvorefter en person, som fraflyttede Frankrig, blev beskattet af urealiseret gevinst af vedkommendes aktier, som om vedkommende havde solgt aktierne umiddelbart inden fraflytningen. Personen kunne få henstand med betalingen af skatten indtil salg af aktierne på visse betingelser, herunder indsendelse af anmodning herom, udpegning af en befuldmægtiget repræsentant i Frankrig samt sikkerhed i form af værdipapirer noteret på en fransk børs.

EF-domstolen anså betingelserne for henstand for at være i strid med den fri etableringsret.

Danmark havde nogenlunde tilsvarende regler. Som følge af dommen blev de danske regler ændret, så der automatisk gives henstand, uden forrentning og uden sikkerhedsstillelse.

Anneliese Lenz dommen af 15. juli 2004 (C-315/02)

Ændring af reglerne om beskatning af gevinst ved salg af aktier i selskaber i lavskattelande. Lov nr. 407 af 1. juni 2005.

Østrig havde regler, hvorefter en person kunne opnå lavere beskatning af udbytter fra et østrigsk selskab i forhold til beskatningen af udbytter fra et udenlandsk selskab.

EF-domstolen anså det for at være i strid med kapitalens fri bevægelighed. Det gjaldt også, selv om den højere beskatning af udbytter fra et udenlandsk selskab ikke kunne forsvares i tilfælde, hvor den skulle opveje, at det andet land havde en lavere beskatning af selskabet.

Danmark havde regler om højere beskatning af gevinst ved salg af aktier m.v. i selskaber m.v. i lavskattelande. Som følge af dommen blev disse regler ophævet og erstattet af regler, hvorefter danske investeringsselskaber (dvs. selskaber til kollektiv investering af medlemmernes indskud i værdipapirer) er skattefri, og medlemmerne i sådanne danske eller udenlandske selskaber hvert år beskattes af værdistigningen på aktierne i disse selskaber.

Cadbury Schweppes dommen af 12. september 2006 (C-196/04)

Ændring af reglerne om tvungen sambeskatning (CFC-beskatning). Lov nr. 540 af 6. juni 2007

UK havde regler, hvorefter et britisk moderselskab blev beskattet af dets datterselskabs indkomst (selv om moderselskabet ikke havde modtaget udbytte fra datterselskabet), hvis datterselskabet var hjemmehørende i et andet land med lavere beskatning (dvs. beskatning af overskud i et Controlled Foreign Company).

EF-domstolen anså forskelsbehandlingen for at være i strid med traktatens artikel 43 om den fri etableringsret.

Danmark havde tilsvarende regler. Som følge af dommen blev de danske regler justeret, så de gælder for alle datterselskaber – uanset hvor datterselskaberne er hjemmehørende og uanset beskatningsniveauet for datterselskaberne. Samtidig blev der gennemført en begrænsning af reglernes anvendelsesområde.

Denkavit dommen af 14. december 2006 (C-170/05)

Ændring af beskatningen af udbytte, rente- og royalty-betalinger til udlandet. Lov nr. 335 af 7. maj 2008

Sagen angik 1987 – 89, hvor Frankrig havde regler, som medførte en højere beskatning af udbyttebetalinger fra et fransk datterselskab til et nederlandsk moderselskab i forhold til beskatningen af udbyttebetalinger fra et fransk datterselskab til et fransk moderselskab.

På tilsvarende måde var den danske beskatning af udbytte-, rente- og royalty-betalinger i visse tilfælde højere end beskatningen af tilsvarende indenlandske betalinger. Som følge af dommen blev de danske regler ændret, så beskatningen af disse betalinger blev nedsat.

Kommissionen mod Danmark dommen (pensions-dommen) af 30. januar 2007 (C-150/04)

Ændringer af reglerne om pensionsbeskatning og pensionsafkastbeskatning. Lov nr. 1534 og 1535 af 19. december 2007.

Danmark havde regler, hvorefter alene pensionsordninger oprettet i danske livsforsikrings-selskaber, pensionskasser og pengeinstitutter var skattebegunstiget ved, at indbetalinger på sådanne ordninger kunne fradrages, eller der kunne bortses fra disse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

EF-domstolen anså Danmark for at have tilsidesat sine forpligtelser i henhold til fælles-skabsrettens regler om fri bevægelighed for tjenesteydelser m.v., da Danmark forbeholdt fradragsretten for indbetalinger til penge- og pensionsinstitutter med hjemsted i Danmark, mens der ikke indrømmedes noget sådant fradrag for indbetalinger til penge- og pensionsinstitutter med hjemsted i andre medlemsstater.

Som følge af dommen er der gennemført en ændring af pensionsbeskatningsloven, hvorefter der fra 1. januar 2008 gives fradragsret for indbetalinger på pensionsordninger hos pensionsudbydere i andre medlemsstater efter en aftalemodel. Skattepligten efter pensionsafkastbeskatningsloven er endvidere som hovedregel omlagt til individniveau for samtlige typer pensionsordninger.

Stauffer-dommen af 30. januar 2007 (C – 386/04)

Ændring af skattereglerne vedrørende bidrag til velgørende foreninger i andre EU-lande m.v. Lov nr. 335 af 7. maj 2008.

I dommen blev det slået fast, at EU-traktatens bestemmelser om frie kapitalbevægelser også gælder for velgørende foreninger. Som følge deraf kunne et medlemsland ikke beskatte indtægter fra dette medlemsland til en velgørende forening i et andet medlemsland anderledes end indtægter til en velgørende forening i det samme medlemsland. Afgørelsen underbygger, at et skattefradrag, som gives til en skatteyder med henblik på støtte til velgørende formål, fremover skal kunne ydes, uanset hvor i EU modtageren - dvs. den pågældende velgørende forening - er hjemmehørende. Det forudsættes, at foreningen m.v. i øvrigt opfylder de betingelser, der er fastsat for at varetage formålene og modtage bidrag.

Efter dommen er der gennemført en ændring af ligningsloven, der udvider modtagerkredsen med velgørende foreninger i andre EU/EØS lande, således at der også kan opnås fradrag for gaver til sådanne foreninger.

AFGIFTER

MOMS:

Centros-dommen af 9. marts 1999 (C-212/97)

Virksomhed her i landet udøvet af udenlandske selskaber med beskedent kapitalgrundlag.
Lov nr. 461 af 31. maj 2000.

I en national sag skulle Højesteret tage stilling til spørgsmålet om kreditrisiko i selskaber m.v. med et beskedent kapitalgrundlag, idet Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en konkret sag havde afvist at registrere en filial af et britisk selskab her i landet. EF-domstolen slog fast, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke kunne afvise at lade en filial af et britisk selskab registrere her i landet, selv om selskabet ikke drev erhvervsmæssig virksomhed i sit hjemland og kun ønskedes oprettet for at drive hele sin virksomhed i det land, hvor filialen oprettedes.

Dommen indebar, at der i Danmark kunne nyregistreres filialer af selskaber hjemmehørende i andre EU-lande, selv om selskaberne havde en meget lav selskabskapital på f.eks. 100 GBP (ca. 1.200 kr. på daværende tidspunkt). Nystiftede danske anpartsselskaber skulle som minimum have en selskabskapital på 125.000 kr.

Centros-dommen medførte blandt andet, at told- og skatteforvaltningens muligheder for at inddrive tilgodehavender blev væsentligt forringet, da det med virksomheder som Centros Ltd. på den ene side ikke ville være muligt at gøre et personligt ansvar gældende, og der på den anden side reelt ikke var nogen kapital i selskabet, der eventuelt ville kunne dække et tilgodehavende.

Som følge af dommen ændrede Danmark frivilligt momsloven og lønsumsafgiftsloven med henblik på at begrænse denne kreditrisiko. (Bestemmelserne er senere blevet overført til opkrævningsloven og lovgivning i relation til Fairplay II).

Ambulanter Plegedienst Kügler dommen af 10. september 2002 (C-141/00) m.v.

Momsreglerne vedr. ydelser anvist af kommuner. Ændring af praksis og senere ændring af momsloven og lønsumsafgiftsloven.

På baggrund af dommene gennemførte SKAT pr. 1. maj 2004 en ændring af praksis, så alle ydelser anvist af kommunerne i henhold til § 71 i lov om social service og reglerne om frit leverandørvalg i hjemmeplejen (fritvalgsordningen) blev fritaget for moms. Momsfritagelsen betød, at der ikke mere skulle lægges moms på ydelserne, og at virksomhederne ikke mere kunne få fradrag for moms på deres indkøb. Kommunale leverandører kunne imidlertid stadig få moms af deres indkøb refunderet gennem den mellemkommunale momsudligningsordning.

Dette medførte en række uhensigtsmæssigheder for andre aktører end kommuner, hvorfor Danmark *frivilligt* valgte at indføre momspligt for andre end kommuner, der leverer ydelser efter § 71 i lov om social service og reglerne om frit leverandørvalg i hjemmeplejen (fritvalgsydelser), således at disse leverandører opnåede fradrag for deres købsmoms.

Cimber Air-dommen af 16. september 2004 (C-382/02)

Ændring af momsreglerne vedrørende leverancer af og til fly. Lov nr. 524 af 17. juni 2008.

Domstolen fastslog, at ordlyden i momslovens § 34, stk. 1, nr. 7, vedrørende momsfri leverancer af og til fly ikke var i overensstemmelse med ordlyden i momssystemdirektivets tilsvarende bestemmelse. Momsloven vedrørte momsfri leverancer af og til »fly i udenrigstrafik«, mens direktivet vedrører momsfri leverancer til »luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsageligt flyver i udenrigstrafik«.

Momsloven blev ændret, så de berørte regler blev udformet i overensstemmelse med momssystemdirektivet.

MOTORAFGIFTER:

Gomez Valente dommen af 22. februar 2001 (C-393/98) m.v.

Ændring af reglerne for registreringsafgift og vægtafgift. Lov nr. 541 af 6. juni 2007.

Kommissionen rettede i april 2006 i en åbningsskrivelse en række kritikpunkter mod de danske regler for beregning af registreringsafgift på brugte indførte biler, herunder om beregningsmetoden var i overensstemmelse med EF-traktatens art. 90 vedrørende diskriminerende interne afgifter.

Kommissionen henviste i den forbindelse til præmis 12 i dommen i sag C-345/93 - Nunns Tadau, som fastslår, at der ved sammenligningen mellem afgiftsordninger for importerede brugte køretøjer og afgiftsordningen for brugte køretøjer, der købes i indlandet, ikke alene skal tages hensyn til størrelsen af den interne afgift, der direkte eller indirekte rammer de indenlandske og indførte varer, men også til afgiftens beregningsgrundlag og opkrævningsvilkår.

Dette sammenholdes ligeledes med dommen i sag C-393/98 - Gomes Valente, præmis 37, som fastslår, at den skyldige afgift ved indførsel af et køretøj hidrørende fra en anden medlemsstat ikke – end ikke i enkelte tilfælde – må overstige den residualafgift, der belaster et tilsvarende køretøj, der allerede er indregistreret i indlandet.

De danske regler ændredes herefter på baggrund af åbningsskrivelsen, så navnlig registreringsafgiftslovens §§ 4 og 5 blev ændret ved indførelsen af en række specifikke elementer i afgiftsberegningen, herunder skalaknækket mellem 105 % og 180 %, værdien af fradragene for trafikikkerheds- og miljøfremmende foranstaltninger, værdien af fradrag eller tillæg for brændstoføkonomi mv. Formålet med inddragelsen af de specifikke elementer i afgiftsberegningen var, at de herved fik samme relative betydning som for nye køretøjer. Derved ville afgiften for brugte køretøjer altid have samme andel af køretøjets værdi, som var gældende for tilsvarende nye køretøjer.

Cura Anlage GmbH mod Auto Leasing Service GmbH dommen af 21. marts 2001 (C-451/99)

Ændring af reglerne om registreringsafgift og vægtafgift. Lov nr. 154 af 12. marts 2003.

Ved ovennævnte dom - forelagt af en østrigsk domstol - fastslog Domstolen blandt andet, at reglerne om det indre marked ikke er til hinder for, at det medlemsland, hvor et køretøj, som er leaset i et andet medlemsland, reelt anvendes, kræver dette køretøj indregistreret på dets område.

Dommen fastslog imidlertid samtidig, at det er uforeneligt med EF-traktatens artikel 28 og 49, at der i det medlemsland, hvor et køretøj, som er leaset i et andet medlemsland, reelt anvendes, opkræves en afgift i forbindelse med indregistrering, der ikke er proportional med varigheden af køretøjets indregistrering i dette land. Der skal i beregningen af registreringsafgiften således tages hensyn til, hvor lang tid køretøjet i henhold til leasingkontrakten skal være indregistreret.

Som følge af dommen blev de danske regler ændret, navnlig derved at myndighederne får mulighed for at tillade, at afgiften af registreringspligtige leasingkøretøjer, der er registreret med henblik på en tidsbegrænset anvendelse her i landet, kun opkræves for den periode, hvori leasingkontrakten løber.

Kommissionen mod Danmark dommen (firmabil-dommen) af 15. september 2005 (C-464/02)

Ændring af reglerne om registreringsafgift. Lov nr. 519 af 7. juni 2006.

Kommissionen anlagde i 2002 traktatkrænkelssag mod Danmark med den begrundelse, at Kommissionen var af den opfattelse, at registreringsafgiftslovens regler om opkrævning og betaling af registreringsafgift for udenlandske firmabiler var i strid med EF-traktatens artikel 39 om arbejdskraftens fri bevægelighed.

Kommissionens indvendinger mod de dagældende danske regler gik på, at en herboende udenlandsk ansat arbejdstager kun kunne opnå tilladelse til at anvende en udenlandsk regi-

streret firmabil i Danmark, hvis 1) der i en sådan situation var betalt dansk registreringsafgift på dags- eller kvartalsbasis svarende til varigheden af den periode, som tilladelsen til kørslen i Danmark gjaldt for, og 2) arbejdstagerens ansættelse hos den udenlandske arbejdsgiver udgjorde vedkommendes hovederhverv.

For så vidt angik 1) kom Domstolen frem til, at Danmark havde ret til at opkræve registreringsafgift af et køretøj, der af et selskab, som havde sit hjemsted i et andet medlemsland, stilles til rådighed for en dansk bosat arbejdstager, dog kun på betingelse af, at den konkrete firmabil i det væsentligste skulle anvendes varigt i Danmark eller faktisk anvendtes på denne måde. For så vidt angik 2) fastslog Domstolen, at hovederhvervskravet var i strid med EF-traktatens artikel 39.

De danske regler ændredes herefter i overensstemmelse med Domstolens udtalelser, navnlig så registrering af udenlandske firmabiler, der stilles til rådighed for herboende arbejdstagere, udelukkende skal registreres i Danmark efter indeværende lov, hvis bilen skal anvendes varigt i Danmark eller faktisk anvendes på denne måde. Desuden er kravet om hovederhverv ophævet.

ENERGI OG MILJØ:

Adria-Wien Pipeline GmbH og Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH dommen af 8. november 2001 (C-143/99)

Ændring af vandafgiftsloven. Lov nr. 1391 af 20. december 2004.

Dommen gik ud på, at en godtgørelsesordning for virksomheder, der producerer materielle goder, som var indført i forbindelse med forhøjelse af energiafgifter, blev anset som anmeldelsespligtig statsstøtte omfattet af TEF artikel 87.

Dommen førte til, at Kommissionen rejste sag mod Danmark vedr. differentiering af miljø- og energiafgifter for så vidt angår bilaget til elafgiften og vandafgiften. På den baggrund blev vandsafgiftsloven ændret, så bilaget til vandafgiften bortfaldt ved lov pr. 1. jan 2005.

Braathens Sverige AB dommen af 10. juni 1999 (C-346/97)

Ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter. Lov nr. 395 af 6. juni 2002.

Ændring af svovlafgiftsloven. Lov nr. 1417 af 21. december 2005.

Dommen angik en national miljøafgift på erhvervmæssig indenrigsluftfart, der blev beregnet på grundlag af brændstofforbrug og emission af kulbrinter og kvælstofilte. Tvisten i sagen var kort, hvorvidt den pågældende afgift var omfattet af en afgiftsfritagelse i dagældende mineraloliedirektiv (Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier) eller om afgiften, som hævdede af den sven-

ske regering, var en miljøafgift, der ikke direkte skulle svares af brændstofforbruget, men af de forurenende emissioner.

EF-domstolen fandt, at afgiften var omfattet af mineraloliedirektivet, og i strid med den pågældende undtagelsesbestemmelse. Domstolen lagde vægt på, at der bestod en umiddelbar og uadskillelig sammenhæng imellem forbrug af energiproduktet og de forurenende stoffer. Dernæst at bestemmelserne i det dagældende mineraloliedirektiv, der fritager for den harmoniserede punktafgift, vil miste deres effektive virkning, hvis man tillader medlemsstaterne at pålægge energiprodukterne anden indirekte beskatning.

På baggrund af dommen blev der rejst alvorlig tvivl om, hvorvidt opkrævning af afgiften på smøreolier, hydraulikolier og lign. var i overensstemmelse med EU-retten for så vidt angår størstedelen af de produkter, der var omfattet af daværende mineralolieafgiftslovs § 1, stk. 1, nr. 16, dvs. de produkter, der var omfattet af en undtagelse i daværende mineraloliedirektiv. På denne baggrund blev afgiften på smøreolier, hydraulikolier og lign ophævet ved lov nr. 395 af 6. juni 2002.

Efter Braathens-dommen blev der rejst tvivl om, hvorvidt svovlafgiften var omfattet af energibeskatningsdirektivet, idet svovlafgiftslovens bestemmelser medførte, at registreringspligtige virksomheder altid skal medtage eget forbrug i opgørelsen af afgiften. På den baggrund blev der ved lov nr. 1417 af 21. december 2005 i svovlafgiftsloven indsat en undtagelsesbestemmelse, hvorefter energiprodukter, der direkte medgår til produktion af tilsvarende energiprodukter fritages for svovlafgiften (f.eks. olie til olie).